

РЕШЕНИЕ

№ 5025

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **5138** по описа за **2013** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Д. И. Т. срещу Решение от 09.04.2013 г., по НАХД № 20187/2012 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), 7 – ми състав. С оспореното решение, съдът е потвърдил изцяло Наказателно постановление (НП) № 48510/26.09.2012 г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ, е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 КЗ.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, немотивирано и незаконосъобразно, поради нарушаване на материалния закон и поради постановяването му в противоречие с процесуалните правила. Твърди се, че не са събрани никакви доказателства, подкрепящи, описаната в АУАН и в обжалваното НП, фактическа обстановка. Недоказани остават авторството на деянието, датата на настъпването му и управляваното превозно средство. Искане се оспореното решение да бъде отменено.

Ответникът по касацията, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка. На 16.09.2012 ., около 21:30 часа, в [населено място], по [улица], касаторът управлявал собствения си лек автомобил „Б.”, рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от [улица]към [улица], когато до № 15 на [улица]бил спрял за проверка от полицейски служители от 05 РПУ – СДВР. Установило се, че водачът не притежава документ за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, валиден към датата и часа на проверката. Договор не е представен по-късно нито пред административнонаказващия орган, нито пред съда.

Видно от писмена справка от база данни на Информационния център на Гаранционен фонд, изх. № 10-00-62/19.12.2012 г., за посочения по-горе лек автомобил, към датата на нарушението – 16.09.2012 г., е нямало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност”. Последната действаща такава, преди тази дата е с начало на действие 13.09.2011 г. и край 12.09.2012 г. Последващ договор за застраховка „Гражданска отговорност” е сключен три дни след полицейската проверка, а именно на 19.09.2012 г. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да оборят посочените факти.

Неоснователни са възраженията на касатора за допуснати нарушения на материалния закон и на административнопроизводствените правила. При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати такива. СРС е събрал всички относими към спора доказателства, като правилно е оценил същите и е постановил решение, чиито изводи кореспондират със събраните доказателства. Деянието правилно е квалифицирано като нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 КЗ, на което съответства санкционната разпоредба на чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ. Наказанието е определено в минимален размер.

Във връзка с изложеното дотук, съдът счита, че оспореното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XI КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.04.2013 г., по НАХД № 20187/2012 г., постановено от Софийски районен съд, 7 – ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

